

Schreven deur Romi Meester (Thomas More, Rotterdam)
in et Stellingwarfs vertaald deur Sjoukje Oosterloo (Stellingwarver Schrieversronte)

De jaarlikse kookdag

‘Ien ding wil ik dan nog kwiet,’ begon juffer Karin. Deur de klasse gong een diepe zocht van ongeduld. Nao vandaege zol de veurjaorsvekaansie beginnen en de kiender konnen mar amper de gedaachten bi’j de les hollen. De juffer gong wieder mit heur verhael. ‘Nao de vekaansie wodt de jaarlikse kookdag hollen. De bedoeling is daj’m in groepies koken gaon veur meensken hier uut de buurt en zovule meugelik geld ophaelen veur et goeie doel. Dit jaor geven we et geld an de meensken in Nigeria. In patten van Nigeria hebben meensken zowat niks te eten omreden et daar slim hiete en dreuge is. Et groepien dat et meerste geld ophaelt, mag dit persoonlijk naor Nigeria brengen.’

De klasse hadde mitien alle andacht weer veur de juffer. Nikki heur ogen begonnen te glunderen. Ze gebaorde naor Wouter en Jasmijn om voldaolik nao schoeletied of te praoten. Doe d’r et lude gerinkel van de belle klonk vleugen alle kiender toegelieke naor buten. ‘Fijne vekaansie allemaole!’ reup juf Karin nog, mar iederiene was al vot.

‘Okee, vandemiddag om ien ure vergeerderen we in de loods. Neem allemaole jim recepteboeken van...,’ begon Nikki mit een verhit stemgeluid.

‘Bi’j’m d’r wisse van dat jim misbaksels kaans maeken? Jim meugen bliede wezen aj’m meer as twie euro ophaelen!’ schatterde Rick op een pesterige maniere uut.

Wouter haelde diepe aosem en balde zien voesten. Waaromme kon Rick heur now nooit es mit rust laoten? ‘Laot him toch,’ suste Jasmijn. ‘Hi’j is et niet weerd. We zullen wel zien wie as d’r wint. Tot vandemiddag!’

Zochtende en kreunende sleepte Nikki een allemachtigen grote, loodzwaore vulliszak de loods in. ‘Allemaole kookboeken!’ reup ze uutbundig.

Mit eupen mond steerden Wouter en Jasmijn Nikki an. ‘Hoe kom ie an zovule boeken? Hej’ soms een kookwinkel overvalen?’ grapte Wouter.

‘Nee wiesneuze, mien buurman het een eigen resteraant en haelt een boel idenen uut kookboeken’.

Nao uren kookboeken deurzocht te hebben, hadden ze et idiaole recept veur de kookdag vunnen. ‘Okee, ik regel de kiepe en de pasta, dan hewwe nog spinazie, siepels, pesto en roomkeze neudig,’ stelde Wouter vaaste.

Nikki sprong overaende. ‘Daor kan ik wel ankommen, ik gao alles mitien ophaelen!’

‘Morgen zelde tied, bi’j mi’j thuus? Dan kuwwe et gerecht uutperberen,’ stelde Jasmijn veur. ‘Top. Pasta Pollo, here we come!’ klonk et in koor.

Wouter zien enthousiasme sleug rap omme in een vervelend gevuul doe hi'j Rick en zien kammeraoden de supermark ingaon zag. 'Kiepe en pasta, kiepe en pasta, kiepe en pasta,' herhaelde Wouter licht paniekerig in zien heufd, as zol hi'j deur zien angst vergeten wat hi'j haelen mos. 'Ze zullen vast alliend wat snuup ophaelen en weer votgaon, warschienlik zullen ze me niet iens vernemen.'

'Hee, lillik misbaksel!' heurde hi'j doe iene achter him zeggen. Wouter dri'jde him omme en in een peer tellen was hi'j insleuten deur Rick en zien kammeraoden. Rick zette nog een stap richting Wouter. 'Ha! Ik zochte krek om pasta. Zo te zien heb ie et al veur mi'j vunnen.' Rick rokke et pak pasta uut Wouter zien hanen. 'Hmmm, es even daenken... Dan hewwe now alliend nog kiepe, spinazie en pesto neudig. Siepels heb ik thuus nog liggen. Bedaankt veur et goeie idee om Pasta Pollo te maeken. Hier gaon we wissezekers mit winnen!' bulderde Rick gemien grijnzende.

'Ik begriep d'r niks van, hoe weten Rick en zien kammeraoden van oons recept of?' vreug Jasmijn mit een rood heufd van Ielkens.

'Ze hebben oons gister wissezekers ofluusterd bi'j de loods. Now kuwwe de reize naor Nigeria wel vergeten,' snokte Nikki. Alle drieje zwegen ze een poze. 'Waacht es even...' begon Wouter luudop daenkende. 'Hadde jow buurman niet een resteraant?'

Nikki veegde heur traonen of. 'Ja, wat wil ie daormit zeggen? De schoele vint et echt niet goed awwe eten ophaelen bi'j een resteraant.'

Wouter sprong in de bienen. 'Ik heb een idee. Kom mit!'

'Ik zee toch dawwe niet zomar wat bi'j een resteraant haelen kunnen', zee Nikki kribbig. 't Is over, we hebben gien kaans meer om te winnen.'

Nikki wol al ommekeren en naor huus toe gaon.

'Niet zo rap, je, ik wil ok niks ophaelen bi'j een resteraant, dat vint de schoele inderdaad nooit goed. Mar het de schoele wel wat zegd over hulpe vraogen an een chef-kok?'

Nikki, Jasmijn en Wouter kregen allemaole een briede lach op heur gezichte. Even laeter stapten ze vol goeie moed resteraant Logisch-Bio binnen. Daor reuken ze alderhaande lekker lochies. Jasmijn perbeerde een geur te herkennen. Was et knoflook? Bascilicum? Of toch tijm? Veul tied om d'r achter te kommen hadde Jasmijn niet.

'Nikki!', heurden ze een verbaosde stemme vanuut de keuken. 'Wat aorig daj' langeskommen! En ie hebben kammeraoden mitneumen, zie ik. Wat kan ik veur jim doen?'

Nikki en heur vrunden stekten de kok et hiele verhael uut. Over de wedstried, over de vergeerding in de loods, over de Pasta Pollo die ze maeken wollen en over de treiterderi'je van Rick en zien kammeraden.

'En now hewwe dus gien recept om te maeken en de wedstried is al over twie daegen,' besleut Nikki wiels ze naor aosem hapte.

'Gien zorgen,' stelde heur buurman de kiender gerust. 'Ik heb een vule beter idee dan die Pasta Pollo. Et is een gerecht wat hiel hip is in disse tied.

Meensken willen tegenwoordig graeg gezond en biologisch eten. En... daar betaelen ze ok meer veur! Op mien menukaorte staot de gruunte-spaghetti.

Die is geweldig populair bi'j mien klaanten en ik bin d'r wisse van daj'm mit dit gerecht hiel vule geld ophaelen zullen. Bi'j'm klaor veur de workshop gruntespaghettislierten maeken?'

De kiender zaggen de kookdag weer hielendal zitten en opgeruumd zetten ze de koksmussen op. 'Laot et kokkerellen mar beginnen!' reupen ze in koor.

Et was moesstille in de aula van de schoele. Alle bezukers hadden disse aovend een boel wille had en ien veur iene hadden ze heur de boek vol eten. Mar dat was niet waor et t' aovend omme gong, de spanning was om te snieden.

'En de winners... van de kookdag 2017... bin wodden... Nikki vuulde heur et hatte in de keel boonzen. '...Wouter, Nikki en Jasmijn!' klonk et deur de zael. Ze konnen et haost niet geleuven. Ze hadden wunnen, ze gongen mit 'n drienend naor Nigeria!

Nikki wus ien ding zeker: as ze groot is gaot ze een resteraant beginnen. Een resteraant dat alliend mar biologisch eten klaormaekt!